

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗБУДОВИ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

© Шуригайло Н.І., 2015

Важливим чинником для розвитку країни, підприємства на сьогодні є можливість швидко адаптуватись до умов міжнародної конкуренції, а це можливо при постійному розвитку інноваційної діяльності країни чи підприємства.

Під інноваційною інфраструктурою розуміють сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності [1].

Формування інноваційної інфраструктури має ґрунтуватись на таких принципах: адекватність інфраструктури рівню розвитку регіону, відповідність реальним потребам, раціональне територіальне розміщення, функціональна концентрація на гострих проблемах інноваційної діяльності, доступність послуг для підприємств, залучення державних і недержавних ресурсів [2]. Для інноваційної інфраструктури притаманно: поширеність у всіх регіонах, універсальність, професіоналізм, конструктивність, фінансова та інформаційна забезпеченість, гнучкість [3].

В Україні, за даними Державного комітету статистики, до елементів інноваційної інфраструктури відносять 16 технопарків, 20 інноваційних центрів, 24 інноваційних бізнес-інкубатори, 14 центрів комерціалізації інтелектуальної власності, 15 центрів науково-технічної та економічної інформації, 15 небанкових фінансово-кредитних установ, 21 науково-впроваджувальних підприємств [4].

З поміж усіх цих суб'єктів інноваційної інфраструктури технологічні парки є реально діючими структурами, які сприяють прискоренню створення інновацій та їхньому виходу на ринок. Вони мають організаційно забезпечити виконання інноваційних проектів з виробничого впровадження наукоємних розробок у сфері високих технологій і промисловий випуск конкурентоспроможної на світовому ринку продукції [5].

Вищий елемент інноваційної інфраструктури – технополіс – в Україні відсутній, оскільки в країні бракує досвіду для створення таких структур. Вважається, що технополіси можуть бути створені на базі великих науково-промислових центрів у Києві, Одесі, Харкові, Дніпропетровську та Львові.

Для розбудови інноваційної інфраструктури потрібне фінансове забезпечення цього процесу. Венчурний бізнес – дуже поширена його форма, яка виконує роль сприяння у здійсненні інноваційної діяльності, зводячи до мінімуму фінансові ризики інвесторів [3].

Отже, Україна має високі передумови для успішного розвитку інноваційної інфраструктури нового типу, серед яких: високий інтелектуальний рівень населення, наявність значної кількості програм, велика кількість незапатентованих технологій, розвинена мережа освітніх закладів і спеціальних установ.

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 р. № 40—IV [Електронний ресурс]// Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: rada.gov.ua

2. Нежиборець В. Інноваційна інфраструктура: проблеми, перспективи, рішення// Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2007. – № 5. – С. 60–69

3. Василенко В. О., Шматько В. Г. Інноваційний менеджмент. – К.: ЦНЛ, 2005. – 439 с.

4. Наукова та інноваційна діяльність в Україні за 2013 р. [Електронний ресурс]// Офіційний сайт Державного комітету статистики України. – Режим доступу: ukrstat.gov.ua/

5. Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» від 16 липня 1999 р. № 991-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=991-14.